

- Съгласна съм.
- Сбогом, принцесо!
- Сбогом, юначе мое!

И момчето се запътило към разбойническата къща.

А сега ще разберете какво станало, след като старият разбойник окачил чувала с Януш на върха на дървото. Когато се прибрал в къщата, поясът се превърнал в лъв и с рев се надигнал срещу коварната попадия. От гърлото му излизали огнени езици.

– Докато не се върне моят стопанин, когото ослепихте, няма да ви пусна да излезете живи оттука! – проговорил лъвът.

Но ето че момчето се върнало. Лъвът тозчас се преобразил отново в пояс и се омотал около кръста му. Влезли в къщата.

– Здравей, мила майчице, здрав бъди и ти, драги и най-милостив булибаши!

Пък онези – хък-мък – отвърнали:

– Добре дошъл и ти, синко.

– Кажи, старо – попитал Януш, – имаш ли някакво последно желание?

– Не, нищо не искам.

– Щом е тъй – да бъде! – рекъл Януш, грабнал меча, разсякъл разбойника на дребни парченца, турил ги в чувал и закачил чувала на едно дърво. Сетне се завъртял и към майка си.

– Проклетата да си, глупава жено! Нима бе майка на сина си? Не, остана нищо и никаква повлекана, но няма повече да си хабя думите за тебе!

И какво сторило момчето? Заклучило я в дълбоката тъмница под къщата и изхвърлило ключа. А накъде, мислите, поело сетне? Към жена си, принце-

444404